

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

13 januari 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez
en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer en Bart Martens –**

**betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium
en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering**

VERSLAG

**namens de Verenigde Commissies voor Openbare werken, Mobiliteit en Energie
en voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Annick De Ridder en de heer Jan Penris**

Samenstelling van de Commissie voor Openbare werken, Mobiliteit en Energie:

Voorzitter: de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Jan Penris, Freddy Van Gaeve;
de heren Jos De Meyer, Frans Peeters, Johan Sauwens, Etienne Schouppe;
mevrouw Annick De Ridder, de heren Hugo Philtjens, Marc van den Abeelen;
de heren Flor Koninckx, Herman Lauwers, Bart Martens.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Frans Wymeersch, N.;
de heren Ludwig Caluwé, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Jan Verfaillie;
de heren Marc Cordeel, Patrick Lachaert, Jul Van Aperen;
de heren Gilbert Bossuyt, Herman Reynders, Robert Voorhamme.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;
de heer Jan Peumans.

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed:

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch, N.;
mevrouw Hilde Crevits, de heer Erik Matthijs, de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege;
mevrouw Stern Demeulenaere, de heren Patrick Lachaert, Paul Wille;
de heren Jos Bex, Bart Martens, André Van Nieuwerkerke.

Plaatsvervangers:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Felix Strackx, Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer John Vrancken;
de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goeij, de heren Frans Peeters, Jan Verfaillie;
de heren Karlos Callens, Jean-Marie Dedecker, mevrouw Dominique Guns;
de heren Herman Lauwers, Jacky Maes, Ludo Sannen.

Toegevoegde leden:

de heer Rudi Daems;
de heer Mark Demesmaecker.

Zie:

138 (2004-2005)

- Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nrs. 2 en 3: Amendementen

69 (2004-2005)

- Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Hoorzitting
- Nr. 4: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting (op 19 oktober 2004) door de heer Frans Wymeersch, hoofdindieners van het voorstel van resolutie uitgaande van het Vlaams Belang	4
II. Voortzetting van de bespreking van beide resoluties (8 december 2004)	7
II.1 Procedureel – aanwezigheid minister in verenigde commissies?.....	7
II.2 Toelichting door de heer Jan Strubbe.....	7
II.3 Vragenronde	8
III. Toelichting (op 8 december 2004) door de heer Ludwig Caluwé, hoofdindieners van het voorstel van resolutie uitgaande van de meerderheidsfracties.....	11
IV. Procedure – verplichte hoorzitting (artikel 32, punt 2, b, Reglement) over het voorstel van resolutie uitgaande van de meerderheidsfracties	12
V. Voortzetting van de bespreking van beide resoluties (12 januari 2005)	14
V.1 Toelichting door de minister bij de regeringsbeslissingen over het dossier van het Scheldestuarium	14
V.2 Vragenronde	15
V.3 Voortzetting van de bespreking van de beide resoluties	16
V.3.1 Algemene opmerkingen	16
V.3.2 Bespreking van de Groen! - amendementen	18
V.3.3 De problematiek van de stormvloedkering.....	19
V.3.4 Verduidelijking van het voorstel van resolutie van de meerderheid	19
V.3.5 Landbouw als vierde pijler.....	20
V.3.6 Resolutie van het VB versus resolutie van de meerderheid	20
VI. Stemmingen	22
TEKST AANGENOMEN DOOR VERENIGDE COMMISSIES.....	23

DAMES EN HEREN,

Op 6 oktober 2004 werd door de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde een voorstel van resolutie betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 69/1*) ingediend en in bespreking genomen.

De hoofdindieners van dit voorstel van resolutie, de heer Frans Wymeersch hield zijn toelichting bij dit voorstel van resolutie tijdens de vergadering van 19 oktober 2004 bij de behandeling van de interpellatie van de heer André Denys over het nieuwe Schelde-memorandum met Nederland (Handelingen C18 – OPE3, Zitting 2004-2005, 19 oktober 2004).

De Verenigde Commissies voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie en voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed organiseerden nadien in de loop van november 2004 in het kader van de bespreking van dit voorstel van resolutie een hoorzitting. Het verslag van deze hoorzitting is terug te vinden in *Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 69/3*.

Op 24 november 2004 werd door de meerderheidsfracties een voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer en Bart Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 138/1*) ingediend en te samen met het voorstel van resolutie van de Vlaams Belang-fractie in behandeling genomen in de verenigde commissies.

Op 8 december 2004 werd na afloop van de begrotingsbesprekingen en naar aanleiding van verklaringen in de pers over het bewindslidenoverleg tussen de ministers Peeters en Peijs, een nieuwe vergadering van de verenigde commissies georganiseerd omtrent de beide voorliggende resoluties.

Ingevolge artikel 32, 2, b), van het Reglement werd een schriftelijke bevraging georganiseerd over het voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer

en Bart Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering.

De neerslag van deze schriftelijke bevraging werd overgezonden aan de leden van de verenigde commissies op 16 december 2004.

Op 17 december 2004 nam de Vlaamse Regering een principiële beslissing omtrent het dossier van het Schelde-estuarium. De nota ter voorbereiding van deze beslissing en de beslissing zelf werden overgezonden aan de leden van de verenigde commissies op 3 januari 2005.

Op verzoek van de hoofdindieners van het voorstel van resolutie uitgaande van de VB-fractie werd op woensdag 12 januari 2005 een commissievergadering georganiseerd om de bespreking van beide gekoppelde resoluties voort te zetten.

Het voorstel van resolutie betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 69/1*) werd met 13 tegen 7 stemmen verworpen.

Het voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer en Bart Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 138/1*) werd met 16 stemmen aangenomen.

I. Inleidende uiteenzetting (op 19 oktober 2004) door de heer Frans Wymeersch, hoofdindieners van het voorstel van resolutie uitgaande van het Vlaams Belang

De heer Frans Wymeersch verklaart dat in de voorbije veertien dagen een aantal parlementaire initiatieven werden genomen. Zo werden een aantal interpellatieverzoeken ingediend, maar het Bureau van het Vlaams Parlement heeft ze niet allemaal ontvankelijk verklaard. Het lid verwijst naar zijn interpellatie die omgezet werd in een vraag om uitleg: vraag om uitleg van de heer Frans Wymeersch over de langetermijnvisie Schelde-estuarium zoals voorgesteld door het Overleg Adviserende Partijen – de Projectdirectie Ontwikkelingsschets Schelde-

estuarium, OAP-ProSes en de invloed ervan op de open ruimte, meer bepaald het landbouwareaal, in de betrokken gebieden (Handelingen C13 – SLAN1, Zitting 2004-2005, 14 oktober 2004).

De heer Wymeersch verklaart dat ook op het terrein heel wat beweegt. De heer Jos De Meyer heeft terecht opgemerkt dat er onenigheid is. De heer Wymeersch vindt dit een iets te zwaar woord. Hij heeft het liever over een zekere dissonantie tussen de uitspraken van de minister-president, binnen de Vlaamse Regering ook bevoegd voor het landbouwbeleid, en de minister van Openbare Werken, die – terecht of ten onrechte – aan een tot december 2004 lopende termijn vasthoudt. De minister-president heeft de mogelijkheid opengelaten dat het iets later zou kunnen worden.

Op het terrein heerst onrust. Enkele weken geleden heeft hetzelfde lid, overigens in het gezelschap van de heer De Meyer, een aantal hoorzittingen en informatieavonden over dit thema bijgewoond. De vertegenwoordigers van ProSes hebben de onrust toen in de hand gewerkt. Ze hebben zelf toegegeven dat hun voorstellen, hoe uitgebreid ze ook mogen zijn, eigenlijk nog niet volledig zijn. Ze hebben toegegeven dat zich met betrekking tot de landbouwsector nog een aantal hiaten voordoen. Ook voor de gemeentebesturen is er nog heel wat onduidelijkheid. Bepaalde gemeentebesturen zijn van heel de opmaak en van het proces gewoonweg nog niet op de hoogte. Er is trouwens niet enkel onduidelijkheid. Soms spreken de betrokkenen elkaar tegen. De heer Wymeersch heeft de plannen tijdens een informatieavond door een natuurvereniging weten afkraken en door een andere natuurvereniging weten bewieroken.

Deze onvolkomenheden en onduidelijkheden moeten weggewerkt worden. Tijdens de hoorzittingen en informatieavonden is gebleken dat er geen evenwicht is. ProSes gaat uit van de drie pijlers die moeten worden bereikt, met name de natuurlijkheid, de toegankelijkheid en de veiligheid. ProSes tracht een evenwicht tussen als onlosmakelijk verbonden beschouwde pijlers te bereiken. Dit evenwicht is er evenwel niet.

Heel wat mensen hebben de indruk dat één van de drie pijlers, namelijk de natuurlijkheid, is aangewend om bepaalde doelen te bereiken. Eigenlijk is eerst bepaald wat moet gebeuren en is de studie aan dit doel aangepast. Dit is de indruk die een aantal werkstukken van ProSes wekken.

De landbouwsector is een wezenlijke speler op het terrein. Deze sector is niet bij de opmaak van het dossier betrokken. In juni 2004 hebben twee landbouworganisaties de procesmanager van de opdrachtgevende overheid te Bergen op Zoom schriftelijk bedankt voor de allereerste uitnodiging die ze omstreeks die tijd hadden ontvangen om een afsluitende werkvergadering met de bij het overleg betrokken partijen bij te wonen. Dit voorbeeld toont aan dat er ergens iets is misgelopen. De minister-president heeft verklaard dat hij de situatie wil rechtzetten. Heel wat aspecten van de landbouwproblematiek zijn momenteel nog niet onderzocht.

Op het terrein is verwarring ontstaan over de nog aan te snijden overstromingsgebieden. Niemand weet exact over welke overstromingsgebieden het gaat, waar ze gelegen zullen zijn en hoe ze zullen worden afgebakend.

ProSes heeft op dit vlak trouwens heel wat onduidelijkheid veroorzaakt. Zo is er onduidelijkheid over de nomenclatuur en over het slibdossier. Hoewel er praktisch nooit naar wordt verwezen, is dit dossier ontegensprekelijk en onlosmakelijk met de problematiek van het Schelde-estuarium verbonden.

Wat het landbouwdossier zelf betreft, wil de heer Wymeersch erop wijzen dat nog geen enkele aanzet tot het opstellen van een landbouweffectenrapport is gegeven. Dit zal binnenkort pas gebeuren. Hij blijft er nochtans bij dat we de verschillende plannen niet van elkaar mogen loskoppelen. We moeten alle plannen op een rijtje durven zetten en vervolgens de juiste beslissing proberen te nemen. Momenteel zijn er nog te veel vraagtekens over de kosten-batenanalyse.

De heer Wymeersch wil het hier ook even over het veiligheidsaspect hebben. Het zal allicht niemand hebben verbaasd dat hij iets langer bij de landbouwproblematiek is blijven stilstaan. De mensen die de studie hebben uitgevoerd, kunnen ons niet verzekeren dat de bouw van een stormstuw in de nabije toekomst al dan niet overbodig zal zijn. De heer De Meyer kan dit trouwens bevestigen. Tijdens de reeds aangehaalde informatieavonden vertellen de mensen van ProSes dat er sowieso een stormstuw moet worden gebouwd. Voor hen staat dit los van het aanleggen van overstromingsgebieden.

den. Bovendien zou het onmiddellijk bouwen van een stormstuw het aanleggen van nieuwe overstromingsgebieden niet langer noodzakelijk maken. Het spreekt voor zich dat dergelijke uitspraken vragen oproepen. De mensen op het terrein vragen zich af waar de Vlaamse Regering, het Vlaams Parlement en al die studiegroepen eigenlijk mee bezig zijn.

Op dit ogenblik ontbreekt de rechtszekerheid duidelijk. Wie recent een bouwgrond heeft aangekocht en een door AWZ geattesteerde bouwvergunning heeft gekregen, heeft nog geen zekerheid. Bepaalde percelen die een gunstig advies hebben gekregen, zouden alsnog in een overstromingsgebied terecht kunnen komen. Allerlei mensen, met inbegrip van vertegenwoordigers van gemeentebesturen, hebben hun zware twijfels bij deze situatie reeds geuit.

Volgens de heren Martens en Stassen gaat het allicht om een Europese verplichting die Vlaanderen moet naleven. Dit dossier blijft steeds terugkomen. Hij heeft de indruk dat bepaalde mensen de Europese richtlijnen gebruiken als een paraplu waaronder ze zich kunnen verschuilen telkens het hen goed uitkomt.

Hij zou de heer Stassen erop willen wijzen dat zijn partij in verband met twee andere dossiers niet bereid is om de Europese standpunten over te nemen of na te leven. Hij denkt hierbij aan de sector van de suikerbietenteelt en aan de afschaffing van de wet-Major. In dit verband heeft Groen! de Europese Commissie eenvoudigweg gevraagd haar huiswerk opnieuw te maken. Indien het Groen! goed uitkomt, gebruikt deze partij het Europees niveau als een paraplu. Zo zal het altijd blijven. Groen! verwijst constant naar habitatrichtlijnen en vogelrichtlijnen. Hij heeft steeds gedacht dat wij volksvertegenwoordigers zijn, maar van sommige aanwezigen neemt de heer Wymeersch aan dat het eerder vogelvertegenwoordigers zijn.

Het gebeurt geregeld dat een bepaalde categorie mensen bijzonder hard wordt getroffen. Dit is niet de eerste keer dat we hiermee worden geconfronteerd. Het gaat hier vaak over habitatrichtlijnen. Een habitatrichtlijn voor de mens heeft de Europese Commissie echter nog niet uitgevaardigd.

Het gaat hier ook vaak over begeleidende maatregelen. Op het terrein komen deze bepleite begeleidende maatregelen er eigenlijk op neer dat de landbouwsector met een aalmoes wordt gepaaid.

De heer Wymeersch zou hier even willen verwijzen naar wat de heer Martens vorige week in de subcommissie voor Landbouw en vandaag in de pers heeft verklaard. Volgens het Vlaams regeerakkoord moet nog 38.000 hectare aan natuurgebied worden gerealiseerd.

Hij zou de heer Martens ook graag eens horen pleiten voor het realiseren van 750.000 hectare landbouwgrond. De verwezenlijking van deze gronden is eveneens in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) opgenomen, maar in dit verband is de eerste stap nog steeds niet gezet. Wij hebben in het Vlaams Parlement altijd gezegd dat we een aantal zaken willen koppelen: we willen niet meer weten van de inname van landbouwgrond zolang er geen begin wordt gemaakt met de afbakening van de 750.000 hectare agrarisch gebied.

In dit voorliggende voorstel van resolutie vraagt het Vlaams Belang rekening te houden met het eenparig goedgekeurde scenario voor de uitdieping van de Schelde, het kwantitatieve en kwalitatieve behoud van het landbouwareaal in de betrokken regio en ook om maximaal rekening te houden met het wooncomfort van de inwoners van de regio. We willen de mensen rechtszekerheid geven. Dit zijn logische uitgangspunten.

Aan een eerste vraag is de minister-president al gedeeltelijk tegemoet gekomen door duidelijkheid te verschaffen over de effecten op de landbouwsector. Wij vragen af te stappen van een kortetermijnvisie, want de huidige voorstellen vormen een kortetermijnvisie. We moeten verder durven kijken dan onze neus lang is.

We vragen de koppeling van het dossier van het Schelde-estuarium aan de actualisatie van het Sigmaplan en het slibdossier. We moeten toch ergens heen met het al dan niet zwaar vervuilde slib. We wensen de bouw van een stormvloedkering op korte termijn niet uit te sluiten.

De bewoners en de betrokkenen hebben maar gedurende een zeer korte tijd inspraak gehad. Het Vlaams Belang vraagt een extra informatie-en inspraakronde.

II Voortzetting van de bespreking van beide resoluties (8 december 2004)

II.1 Procedureel – aanwezigheid minister in verenigde commissies?

De dienstdoende voorzitter van de verenigde commissies, *de heer Marc van den Abeelen*, deelt mee dat de heer Wymeersch naar beide commissievoorzitters een e-mail heeft gestuurd waarin hij vroeg dat minister Peeters zelf aanwezig zou zijn bij deze vergadering.

De minister had voor vandaag echter sinds lang een bezoek aan de haven van Gent gepland. Daarmee is hij ingegaan op de uitnodiging van de heer Denys, die intussen werd aangesteld als gouverneur van Oost-Vlaanderen. Op woensdagmorgen vergaderen de commissies trouwens zelden. De minister heeft wel zijn medewerkers gestuurd, namelijk zijn kabinetschef, de heer Suys, zijn raadgever voor de havens, de heer De Winne en de directeur-generaal van AWZ, de heer Strubbe. De commissieleden kunnen dus alle mogelijke vragen stellen vooraleer ze de bespreking van de resoluties aanvangen.

De voorzitter kan zich voorstellen dat de commissieleden, die niet over een definitieve tekst beschikken, wel willen weten wat de resultaten zijn van het overleg tussen de bewindslieden. Als bevoorrechte getuigen kunnen de medewerkers van de minister wellicht wat uitleg geven. De tekst is er niet omdat men aan Nederlandse zijde nog een aantal kleinere wijzigingen wil aanbrengen. Dan zal de tekst aan de commissieleden worden voorgelegd. Hij weet dat er krachten zijn die het dossier van de Scheldeverdieping aan het parlement willen onttrekken. Als voorzitter van de commissie voor Openbare Werken zal hij dit niet toelaten. Hij meent dat het parlement het voortouw moet nemen in dit dossier.

De heer Wymeersch bevestigt dat hij om de aanwezigheid van de minister had gevraagd. Hij wilde immers wat meer duidelijkheid over het bewindslidenoverleg. De minister heeft daarover een aantal verklaringen gegeven aan de pers. Naar aanleiding van een interpellatie over de IJzeren Rijn en een voorstel van aanbeveling van het Benelux-parlement heeft de minister bovendien vrijdag en zaterdag ook een toelichting gegeven in het Beneluxparlement.

Na de toelichting die de minister gisteren heeft gegeven over het milieubeleid, stelt de heer Wy-

meersch een aantal tendensen vast in de manier van denken en handelen. Hij vindt het goed dat de medewerkers van de minister er zijn, zodat ze op inhoudelijke en technische vragen kunnen antwoorden. Deze medewerkers zijn echter niet politiek verantwoordelijk. Ze kunnen dus niet antwoorden op vragen met een politieke achtergrond. Hij stelt voor alsnog de aanwezigheid van de minister in deze verenigde commissies te vorderen op een andere dag.

De voorzitter is het daarmee eens. De minister is bereid tekst en uitleg te verschaffen. Ook de leden van de meerderheid willen meer uitleg van de minister. Misschien moet het voorstel van resolutie dan wel aangepast worden. Het parlement heeft het recht om de minister te horen voor een politieke dekking. Als het parlement een inbreng wil hebben in dit dossier, komt het er wel op aan dat de commissieleden zich nu al op een degelijke manier voorbereiden, of de minister er nu al is of niet. Hij stelt voor de technici nu al aan het woord te laten, met het oog op een efficiënte werking. Het kerstreces is immers dichtbij. *De heer Frans Wymeersch* is het ermee eens dat er efficiënt moet worden gewerkt. Hij benadrukt dat de commissieleden niet verantwoordelijk zijn voor het feit dat er een bindende afspraak werd gemaakt om naar de regeringstafels te komen op 17 december. Hij meent dat het mogelijk moet zijn om vóór die datum in de verenigde commissies tot een besluit te komen. *De voorzitter* antwoordt dat de commissie soeverein beslist over de werkzaamheden. Hij schikt zich naar de meerderheid binnen de commissie.

II.2 Toelichting door de heer Jan Strubbe

De heer Jan Strubbe, directeur-generaal van AWZ, zegt dat hij aanwezig was bij het overleg tussen de bewindslieden, de Vlaamse minister Peeters en zijn Nederlandse collega's. Hij benadrukt dat het gaat om een vrij complex besluitvormingsproces. Er zijn immers verschillende landen bij de besluitvorming betrokken.

De ministers hebben overeenstemming bereikt over de grote krachtlijnen in de ontwikkelingsschets, niet over de kostprijsverdeling. De ministers hebben aan hun ambtenaren de opdracht gegeven om de ontwikkelingsschets in overeenstemming te brengen met de genomen beslissingen. Daarmee is men volop bezig. Het is de bedoeling om die tekst

op korte termijn af te werken. De ministers hebben afgesproken welke soort van beslissingen ze aan hun regering zullen voorleggen op 17 december 2004. Op dit ogenblik wordt er in Vlaanderen en in Nederland gelijktijdig gewerkt aan de eindredactie van de beslissing en aan het hoofdstuk over de invulling van de kostprijsverdeling. Als de beide regeringen over dezelfde tekst een akkoord geven, komen de ministers weer samen om afspraken te maken over de praktische uitvoering en over de verdere aanpak van de problemen.

De heer Strubbe besluit dat vandaag ontwerpteksten bestaan, maar dat die nog niet afgewerkt zijn. Vooral het hoofdstuk kostprijsverdeling is nog in volle discussie. Toch bestaat de ambitie de zaak voor 17 december 2004 af te ronden.

II.3 Vragenronde

De heer Jan Penris verklaart dat hij uit de persmededeling van de minister onthoudt dat er een fundamenteel akkoord is voor de verdieping tot 13,1 meter, met een eerste spadesteek uiterlijk in 2007. Dit wordt door de heer Strubbe bevestigd. Dit is, zo verklaart de heer Penris, wat door het Vlaams Parlement in een vorige resolutie tijdens de vorige legislatuur werd aangenomen. Intussen echter is deze diepte reeds onvoldoende om nog te kunnen tegemoetkomen aan de huidige ontwikkelingen van de haven. Hij wil weten in hoeverre de ontwerptekst ruimte laat voor verdere stappen. Verder wijst de heer Penris erop dat in het verleden teksten op het ambtelijk niveau afgescheiden werden, waarbij op min of meer bedekte wijze afstand werd gedaan van het volkenrecht. Hij informeert naar de situatie terzake: houdt de ontwerptekst ten volle rekening met het volkenrecht?

De heer Robert Voorhamme wijst op het belang van ieder detail in een ontwerptekst bij de discussie erover en de evaluatie ervan. Hij vindt de uiteenzetting van de heer Strubbe over het huidige statuut van deze tekst zeer nuttig, maar hij vindt het bijzonder moeilijk om hier nu vragen te stellen en antwoorden te krijgen op basis van wat in de pers verschenen is. De parlementsleden hebben vooralsnog geen tekst ontvangen. De heer Voorhamme vindt dat er dus geen discussie ten gronde kan gevoerd worden.

Op basis van de informatie die hij heeft, heeft de heer Voorhamme de indruk dat een deel van die

resolutie voorbijgestreefd is. Hij denkt dat het nodig is ze te actualiseren. Als het parlement in deze zaak initiatiefnemer wil blijven, moet dat op de juiste manier gebeuren. Het gaat er hier immers niet om om ter eerste met een tekst klaar te zijn die eigenlijk al achterhaald is door wat inmiddels door de ministers werd bereikt. De heer Voorhamme heeft begrip voor de moeilijke positie van de heren Strubbe, Sluys en De Winne. Het is immers moeilijk de discussie te voeren zonder te weten wat er afgesproken werd tussen de bewindslieden en wat hier zal voorliggen op 17 december. De heer Voorhamme vraagt de voorzitter er zo snel als mogelijk voor te zorgen dat de commissieleden de nodige teksten ter beschikking hebben.

De heer Jan Peumans verwijst naar het overzicht van de vervolgpcedures zoals beschreven in de besluiten van de Ontwikkelingsschets Schelde-estuarium, hoofdstuk 3, pagina's 27 en 28, en naar een artikel in *De Tijd*. Gezien de twee in Nederland lopende procedures – de tracéwetprocedure en de rijksprojectprocedure – twijfelt de heer Peumans aan de haalbaarheid van de voorziene datum van 2007. Hij vraagt of de beide Nederlandse bewindslieden dit effectief met de minister afspraken, en of het hierbij dan ging over begin of eind 2007.

Verder wil de heer Peumans weten of de ontwikkelingsschets, die hij overigens zeer goed vindt, de tekst is die als referentiekader gehanteerd moet worden.

Dezelfde spreker wijst erop dat afgesproken werd dat het Vlaams Parlement zijn zeg zou mogen doen na de beslissing van de Vlaamse Regering, maar dat nu in de pers verscheen dat het politieke akkoord op uiterlijk 17 december zou voorgelegd worden aan het Vlaamse en het Nederlandse parlement?

De voorzitter herhaalt dat het parlement hierover op zijn strepen moet staan en dat de minister inderdaad voor 17 december een tekst zou voorleggen. Wellicht bestaat er verwarring over welke tekst precies het gaat. Verder gaat de voorzitter akkoord met de heer Voorhamme: zonder tekst kan de resolutie niet verder besproken worden. Tevens moet er klaarheid geschept worden over de timing: als alles geregeld wordt tussen kerstdag en nieuwjaar kan het parlement geen advies meer geven.

Volgens *de heer Frans Wymeersch* spreekt de commissievoorzitter zichzelf tegen. Enerzijds zegt hij

dat dit parlement op zijn strepen moet staan, anderzijds meent hij dat de meerderheid haar voorstel van resolutie moet kunnen aanpassen aan de tekst die door beide regeringen is voorbereid. Het parlement kan om het even welke tekst goedkeuren en aan de regering overmaken, die daar al dan niet rekening mee houdt. Uit de tussenkomst van de voorzitter en die van de heer Voorhamme begrijpt de heer Wymeersch echter dat het de meerderheid niet te doen is om aan de regering een aanbeveling te doen. Het gaat er haar vooral om de leden van de meerderheid op dezelfde golflengte te brengen en een voorstel van resolutie door het Vlaams Parlement te laten goedkeuren dat zeker niet in dissonantie is met de beslissing van de minister. De rol van het parlement wordt daardoor genegeerd. De heer Wymeersch wijst er op dat er nu een procedureel debat wordt gevoerd, terwijl het toch de bedoeling was om toelichting te krijgen van de medewerkers van de minister.

Nu moet alles blijkbaar snel gaan. De heer Wymeersch benadrukt dat hij eind september een voorstel van interpellatie heeft ingediend dat, ondanks een gunstig advies van de commissievoorzitter, geweigerd werd door het Bureau. Daarom heeft het Vlaams Belang op 7 oktober een voorstel van resolutie ingediend en aan de hand daarvan hoorzittingen laten organiseren. Aan het eind van die reeks hoorzittingen is de meerderheid bevalen van een ander voorstel van resolutie, waarin ze zich blijkbaar vergaloppeerd heeft. Nu meent ze immers te kunnen vaststellen dat de inhoud van haar voorstel van resolutie niet volledig beantwoordt aan de stelling van de minister. De leden van het Vlaams Belang hebben hun werk als parlementsleden gedaan. De meerderheid kan nog altijd het voorstel van resolutie van het Vlaams Belang amenderen. Dat zou tijd en werk besparen en duidelijkheid creëren.

De commissievoorzitter distantieert zich van de manier waarop de heer Wymeersch interpreteert wat de meerderheid denkt.

De heer Jos Stassen wijst er op dat een resolutie een aanbeveling is van het parlement aan de regering. De discussie hierover kan gevoerd worden zonder aanwezigheid van de regering. Iets anders is een debat met de regering over het standpunt dat ze gaat innemen in de onderhandelingen met Nederland. Daarbij moet de minister aanwezig zijn. De meerderheid moet beslissen welk debat er vandaag gevoerd wordt.

De heer Ludwig Caluwé antwoordt dat er een hele reeks hoorzittingen gehouden zijn, waaruit de meerderheid besluiten heeft getrokken en op grond daarvan een voorstel van resolutie heeft ingediend. Als dat voorstel goedgekeurd wordt, moet de regering met die aanbeveling van het parlement rekening houden en nagaan of die in overeenstemming is met de akkoorden die ze met Nederland sluit. Volgens de heer Caluwé moet deze commissie zich nu niet uitspreken over de tekst die tussen bewindslieden is afgesproken. Er moet nu een debat gevoerd worden over het voorliggende voorstel van resolutie.

De commissievoorzitter meldt de commissie dat de heer Wymeersch net een actuele vraag voor de plenaire vergadering van deze namiddag heeft ingediend, waarover de voorzitter van het parlement zich nog moet uitspreken. De heer Wymeersch zal vragen of de minister de inhoud van het politieke akkoord in verband met de bespreking over het Schelde-estuarium kan toelichten en of het Vlaams Parlement hierbij niet gepasseerd werd, aangezien de bespreking van het dossier nog niet is afgerond.

De heer Frans Wymeersch neemt aan dat de minister hierover ook door andere parlementsleden zal worden ondervraagd. Als er vanmiddag al een politiek antwoord komt, bespaart dat deze commissie tijd.

De spreker wil ook repliceren op de heer Caluwé, die een voorstel van resolutie wil indienen dat in overeenstemming is met de tekst van de regering. In een parlementaire democratie moet een regering toch een tekst indienen die in overeenstemming is met een resolutie van het parlement.

De heer Caluwé repliceert dat de heer Wymeersch hem blijkbaar verkeerd begrepen heeft. Als het parlement een voorstel van resolutie goedkeurt, moet de regering inderdaad nagaan of wat zij besluit in overeenstemming is met datgene wat het parlement vraagt.

De heer Jan Peumans begrijpt de heer Wymeersch niet. Die zegt dat de resolutie van de meerderheid niet overeenstemt met het akkoord dat de minister bereikt heeft maar gaat tegelijkertijd een actuele vraag stellen om te weten wat het akkoord inhoudt.

De minister geeft in het artikel in *De Tijd* de grote lijnen weer van de ontwikkelingsschets. Alleen

heeft hij in zijn optimisme gezegd dat in 2007 met de uitdieping van de vaargeul van de Westerschelde wordt gestart, terwijl de ontwikkelingsschets de datum daarvoor bepaalt tussen eind 2007 en eind 2009.

Waar gaat de discussie dus eigenlijk over? De minister vindt dat het akkoord tegen 17 december 2004 aan het Vlaams Parlement moet worden voorgelegd. De commissie moet zelf beslissen of ze zich daarin kan vinden.

Volgens de heer Frans Wymeersch kan de meerderheid zich deze namiddag al beginnen beraden of ze al dan niet akkoord gaat met de minister.

Hij heeft ook nog een vraag voor de medewerkers van de minister. Klopt het dat de definitieve uitdieping van de Schelde vandaag wordt bepaald, terwijl de beslissing over andere maatregelen, die te maken hebben met de natuurlijkheid, de veiligheid en de landbouw, uitgesteld wordt tot juli 2005?

De heer Raf Suys, kabinetschef van minister Peeters, verduidelijkt dat Vlaamse Regering zo snel mogelijk een akkoord wil sluiten met Nederland om de verdieping op zijn laatst eind 2007 te starten. Daarom willen de Vlaamse en de Nederlandse minister het resultaat van de onderhandelingen op 17 december 2004 aan hun respectievelijke regeringen voorleggen. De tekst van 30 november 2004, waarover alle commissieleden beschikken, is de basistekst. Op grond van de beslissingen van het bewindslidenoverleg worden op dit ogenblik de laatste punten en komma's aangebracht aan die basistekst. Het Vlaams Parlement moet oordelen of deze belangrijke basistekst de basis mag vormen voor een verdrag met Nederland. Het Vlaams Parlement heeft ruime aandacht gekregen van de minister, om het debat mogelijk te maken.

Het onderscheid tussen het engagement om in één keer te verdiepen en de keuze om een aantal zaken – zowel in Nederland als in Vlaanderen – te verduidelijken tegen juli 2005, betekent niet dat er geen duidelijke keuzes zijn gemaakt in het document, ook op het vlak van natuurlijkheid en veiligheid. Omdat beide regeringen van oordeel zijn dat maatschappelijke steun voor de verdieping en de begeleidende maatregelen belangrijk is, verkiest men om in eigen land extra tijd uit te trekken om alle procedures op te starten om de bevolking erbij te betrekken. Vlaanderen kan deze aangelegenheden

zelf bepalen. De Vlaamse beslissing beïnvloedt de afspraken met Nederland niet.

De kosten zijn geraamd, maar de verdeling ervan vormt het probleem. De gesprekken daarover lopen nog. De vraag is of eind 2007 een realistische datum is. Dat zal een engagement vergen van beide regeringen. In Nederland wordt dat ook gevraagd van de provincies. In Vlaanderen zal dat het engagement vragen van iedereen. Eind 2007 is realistisch mits iedereen zich erachter schaart en er werk van wil maken. De Vlaamse Regering is daar in elk geval toe bereid.

Dezelfde spreker benadrukt dat Vlaanderens rechten ook in de toekomst beschermd worden. De toekomst blijft open. In de basistekst worden volkenrechtelijke aspecten die voor Vlaanderen van belang zijn, geen geweld aan gedaan. Vlaanderen heeft voet bij stuk gehouden tijdens de onderhandelingen.

De commissievoorzitter wijst erop dat de heer Caluwé voorstelt beide voorstellen van resolutie te behandelen zoals bepaald in de agenda.

De heer Frans Wymeersch is bereid daarmee akkoord te gaan als het tweede voorstel van resolutie uitgaande van de meerderheid wordt toegelicht.

De heer Robert Voorhamme vraagt welke status de basistekst van 30 november 2004 heeft aangezien er volgens de kabinetschef nog enkele wijzigingen aan zullen worden aangebracht. De spreker acht het onmogelijk het voorstel van resolutie te bespreken zonder rekening te houden met de basistekst.

De voorzitter ziet een probleem omdat de heer Voorhamme voorstelt eerst de basistekst te bespreken en dan pas de voorstellen van resolutie, terwijl de heer Caluwé voorstelt de agenda te volgen.

De heer Ludwig Caluwé begrijpt dat de tekst belangrijk genoeg is om er rekening mee te houden, maar zijn voorstel van resolutie omvat één en ander dat niet onder het akkoord met Nederland valt, zoals de manier waarop het akkoord intern wordt uitgevoerd. Daarover hoeft de Vlaamse Regering weliswaar geen akkoord te sluiten met Nederland, maar moet ze zich wel uitspreken. Over een aantal zaken uit het akkoord zegt het voorstel van resolutie niets omdat ze onbelangrijk zijn voor het Vlaams Parlement of niet tot de taak van het

Vlaams Parlement behoren. Het voorstel van resolutie en het verdrag lopen naast elkaar. Als het Vlaams Parlement een beslissing neemt die niet in overeenstemming is met de basistekst, is dat niet het probleem van het Vlaams Parlement. Spreker begrijpt dat elk parlements lid op zoek gaat naar tegenstellingen, maar hij heeft er nog geen ontdekt.

De heer Jos Stassen vindt dat de Vlaamse Regering de basistekst dient toe te lichten alvorens het Vlaams Parlement de bespreking ervan start. Hij stelt voor de vergadering te schorsen zodat de meerderheid tot een akkoord kan komen over de procedure.

De heer Frans Wymeersch merkt net zoals de heer Stassen op dat de meerderheid het onderling niet eens is. De spreker is bereid te luisteren naar de toelichting van de heer Caluwé bij zijn voorstel van resolutie, maar benadrukt dat er nog een voorstel van resolutie op de agenda staat waarover de commissie zich kan uitspreken. Dat voorstel van resolutie van het Vlaams Belang is toegelicht en er is een hoorzitting georganiseerd.

De heer Jos Stassen vraagt een toelichting bij de basistekst van de Vlaamse Regering.

De voorzitter wijst erop dat de leden van de verenigde commissies het document hebben ontvangen. Dit document is virtueel het document dat het zal worden. Nederland vraagt enkele minimale en niet-essentiële wijzigingen.

De heer Jos Stassen wil ook over deze tekst beschikken omdat de voorstellen van resolutie eraan getoetst zullen worden.

De heer Ludwig Caluwé wil de vergadering op vraag van de heer Stassen even schorsen. Op die manier krijgt de heer Stassen de kans om de tekst door te nemen.

III. Toelichting (op 8 december 2004) door de heer Ludwig Caluwé, hoofdindieners van het voorstel van resolutie uitgaande van de meerderheidsfracties

De heer Ludwig Caluwé licht het voorstel van resolutie van de meerderheid toe, hoewel de tekst volgens hem eigenlijk voor zich spreekt. De indieners wensen, gelet op de eerdere discussies en wat

naar voren kwam tijdens de hoorzittingen, dat de verruiming kan starten in 2007. De onzekerheid voor de landbouw en het bedrijfsleven, die duidelijk gebleken is tijdens die hoorzittingen, moet bestreden worden met duidelijkheid over de oppervlakte die nodig is om de instandhoudings- en de veiligheidsdoelstellingen in te vullen. Met het oog op de beveiliging tegen overstromingen moet de besluitvorming over het Sigmaplan snel worden afgerond. Ook daar moet duidelijkheid gecreëerd worden. De indieners onderschrijven de actualisering van het Sigmaplan, dat wil zeggen bescherming tegen overstromingen door dijkverhoging en ruimte voor de rivier. Er moeten voorts bewarende maatregelen worden genomen met betrekking tot de eventuele toekomstige bouw van een stormvloedkering of andere ingrepen. Bij de selectie van projecten moet zo veel mogelijk worden uitgegaan van win-winsituaties op het vlak van veiligheid en natuurlijkheid. Daarbij moet wel rekening worden gehouden met de resultaten van een landbouweffectstudie. Er werd verder nog een paragraaf opgenomen over de externe veiligheid.

Met betrekking tot de natuurlijkheid willen de indieners eveneens zekerheid. De Vlaamse Regering moet daartoe in overleg treden met de Europese Commissie over de voorstellen. Er moet immers vermeden worden dat achteraf methodologische problemen ontstaan. Zo moet men voor wat betreft de instandhoudingsdoelstellingen, kunnen weten of ze noodzakelijk, aanvaardbaar en voldoende zijn. Er moet ook duidelijk antwoord komen over de vraag die her en der opduikt, of de natuurprojecten die vandaag gerealiseerd worden maar nog geen compensaties zijn, dat in de toekomst wel kunnen worden volgens het principe van de habitatbanking.

De indieners onderschrijven dat de toetsing aan de Europese vogel- en habitatrichtlijnen het leidend gegeven is voor wat op het terrein aan natuurlijkheid moet gebeuren. Ze willen dat de instandhoudingsdoelstellingen snel formeel worden vastgelegd. Tegelijk moet ook een basispakket worden vastgelegd. Bij de keuze van de natuurprojecten moet overleg worden gepleegd met de natuur- en de landbouwsector en moet rekening worden gehouden met de landbouweffecten.

Inzake toegankelijkheid willen de indieners duidelijk stellen dat in 2007 wordt gestart met de verruiming tot 13,1 meter. Er moet verder gekeken

worden of de toegankelijkheid nog kan vergroot worden met nautische maatregelen. Als die niet volstaan, moet voor een nog verdere verruiming dezelfde werkwijze als nu worden toegepast, met dien verstande dat er dan wel – in tegenstelling tot nu – een visie moet worden ontwikkeld op de toekomst van de landbouw in het estuarium.

Vervolgens wijst dezelfde spreker op het hoofdstuk over de beperking van de landbouweffecten in de uitvoeringsfase en over de voldoende compensatie voor de landbouwers.

Ten slotte zijn er nog een aantal bepalingen over het uitvoeringstraject met het oog op de preventie van problemen. Er wordt daarbij de nadruk gelegd op de bescherming van de belangen van de betrokkenen en op de rechtsbescherming. De uitvoering moet juridisch vastgelegd worden opdat zij voortvarend, samenhangend en breed gedragen zou zijn. Er zijn ook nog maatregelen nodig om te komen tot een goede communicatie met de belanghebbenden.

IV. Procedure - verplichte hoorzitting (artikel 32, punt 2, b, Reglement) over het voorstel van resolutie uitgaande van de meerderheidsfracties

De heer Frans Wymeersch maakt een aantal bemerkingen bij het voorstel van resolutie van de meerderheid, waarop het lang wachten was. Blijkbaar bestaat er onenigheid binnen die meerderheid. Het lid concludeert dat ook uit het feit dat het voorstel van resolutie eigenlijk niet geldig ter bespreking voorligt, want het is niet voor persklaar verklaard door de verschillende ondertekenaars en vervolgens gedrukt en rondgedeeld. Vlaams Belang wil tegemoet komen aan het verlangen van de meerderheid en een nog grondiger discussie over de twistpunten mogelijk maken.

De VB-fractie doet een beroep op het Reglementsartikel 32, punt 2, b, om over het voorliggende en door de heer Caluwé toegelichte nieuwe voorstel van resolutie een bijkomende hoorzitting te vragen. Reglementair kan dat verzoek niet geweigerd worden, gezien de getalsterkte van de VB-fractie. Zij is wel zo inschikkelijk om genoeg te nemen met de schriftelijke bevraging van een aantal instanties. De heer Wymeersch is van oordeel dat de commissie zelf de uiterste datum van indiening van de schriftelijke bevraging kan bepalen en vervolgens onmiddellijk kan overgaan tot de bespreking van de resolutie van de meerderheid. Tegelijk dringt de

VB-fractie erop aan dat het voorstel van resolutie van hemzelf, de heer Penris en mevrouw Van den Eynde, dat ook al toegelicht is en waarover reeds hoorzittingen werden gehouden, wel meteen verder besproken wordt, en dat er, zo mogelijk, ook al over gestemd wordt.

De commissievoorzitter wijst op de procedure. Het nieuwe voorstel van resolutie, uitgaande van de meerderheidsfracties is staande in de plenaire zitting van 24 november 2004 ingediend en rondgedeeld. Een aparte bespreking van het voorstel van resolutie van het Vlaams Belang is niet mogelijk want beide voorstellen zijn in samenhang geagendeerd en worden samen behandeld.

Een ‘schriftelijk bevragende hoorzitting’ is de voorzitter onbekend. *De heer Wymeersch* verduidelijkt dat zijn fractie een hoorzitting kan en wil vragen, maar dat zij tevreden is om een aantal mensen *schriftelijk* om hun opinie te vragen over het nieuwe voorstel van resolutie of over beide voorstellen, zodat de verenigde commissies volgende week tot een unaniem standpunt kunnen komen. De voorzitter citeert uit het Reglement artikel 32, punt 2, b: “De commissie is verplicht om de personen en de instellingen, bedoeld in punt 1, uit te nodigen en te horen of om hun om documentatie, voorlichting of medewerking te verzoeken, als ten minste vijf van haar aanwezige leden daarom verzoeken onmiddellijk aansluitend op de mondelinge toelichting.”. In het geval van de verenigde commissies zijn tien verzoekers nodig. Die blijken er te zijn.

De heer Frans Wymeersch suggereert dat de instanties die op de vorige hoorzitting in het kader van het voorstel van resolutie van het Vlaams Belang gehoord werden, bevraagd worden over het nieuwe voorstel van resolutie. Voorts wil hij beide voorstellen van resolutie voorleggen aan het zogenaamde Platform Buitengebied. Op verzoek van de heer Peumans legt het lid uit dat dit platform alle gebruikers van de open ruimte, dus het buitengebied verzamelt. Op vraag van de voorzitter verduidelijkt de heer Wymeersch dat de andere bevroegden zijn: de Bond Beter Leefmilieu, Natuurpunt, de verschillende landbouworganisaties, polders en wateringen, de betrokken gemeentebesturen en de havenbedrijven.

De heer Robert Voorhamme gaat ervan uit dat op grond van het Reglement de hoorzitting hoe dan ook doorgaat. Maar over de wijze waarop die

plaatsvindt, moet dan nog wel gediscussieerd worden en dat moet ruimer zijn dan het dicteren van de aanwezigen bij de vorige hoorzitting. De commissievoorzitter wijst erop dat over de keuze van wie gehoord of aangeschreven wordt een meerderheid moet bestaan binnen de verenigde commissies.

De heer Voorhamme blijft erbij dat ook de keuze tussen een hoorzitting en een schriftelijke bevraging een meerderheidskwestie is, terwijl voor het initiatief op zich een bijzondere minderheid volstaat. De voorzitter is het daarmee oneens. Alleen voor het tijdschema en de personen is een meerderheid nodig, niet voor de keuze tussen een schriftelijke of mondelinge bevraging.

De heer Jan Peumans stelt vast dat het Platform Buitengebied bestaat uit degenen die hebben betoogd (jagers en dergelijke meer). Heeft dat platform rechtspersoonlijkheid? Een gemeente vertegenwoordigt de gekozenen van het volk. Natuurpunt werkt met leden. Als men een dergelijk platform uitnodigt, kan men evengoed ook de vroegere directeur-generaal (de voorganger van de heer Strubbe) vragen. Die heeft daarover ook een heel eigen visie. De vraag is wat de meerwaarde is van een schriftelijke bevraging van al die mensen. Het heeft geen zin om nog eens naar hetzelfde verhaal te luisteren.

De meerwaarde is dat er een nieuw voorstel van resolutie is waarover de betrokkenen nog niet hun mening hebben kunnen geven, repliceert *de heer Wymeersch*. Verder is het Platform Buitengebied een koepelorganisatie die alle gebruikers van de open ruimte van het buitengebied overkoepelt. De meerwaarde is dezelfde meerwaarde als de grote manifestatie ingericht door het Platform Buitengebied waarvan heel wat leden van deze commissie het heel belangrijk vonden om aan de betoging deel te nemen, ook al vindt de heer Peumans dat het niet over de nodige representativiteit beschikt.

Na een schorsing van de vergadering acteert *de heer Caluwé* dat Vlaams Belang overweegt om hoorzittingen te vragen. De vraag is of men daarover grondig heeft nagedacht. Dat is uiteraard een belangrijke vertraging in de procedure. Als men dat absoluut wil, zal men niet tijdig vooraleer de regering tot een besluit komt, de resolutie kunnen finaliseren in het parlement. Als Vlaams Belang eraan houdt om hoorzittingen te vragen, kan de meerderheid dat niet beletten.

De heer Wymeersch begrijpt de bezorgdheid van de heer Caluwé over de vertraging, maar die is niet nodig. Hij wijst erop dat, als er volgende week een schriftelijke bevraging gebeurt, men in deze commissie tot een besluit kan komen, zelfs voordat minister Peeters naar de Vlaamse Regering gaat met zijn voorstellen. Hij wijst erop dat er een schriftelijke bevraging wordt gevraagd over het voorstel van resolutie van de heer Caluwé, maar dat het voorstel van resolutie van Vlaams Belang nog ter tafel ligt. Daarover worden geen hoorzittingen gevraagd, omdat die al gehouden zijn. Het staat de meerderheid vrij om geen tijd te verliezen door het voorstel van resolutie van Vlaams Belang te amenderen. Vermits de voorstellen gekoppeld blijven, kunnen ze vandaag perfect samen worden behandeld als de meerderheid beslist om amendementen in de zin van hun voorstel van resolutie in te dienen.

De voorzitter heeft sympathie voor de spitsvondigheid van de heer Wymeersch, maar stelt dat hij zich in een ding vergist. De voorstellen van resolutie zijn in samenhang naar deze verenigde commissies verzonden. Vlaams Belang heeft een hoorzitting gevraagd over de resolutie van de meerderheid. Door die hoorzitting is de bespreking en stemming over de samenhangende voorstellen opgeschort.

De heer Wymeersch repliceert dat de meerderheid perfect zijn voorstel van resolutie kan intrekken zodat de gevraagde 'schriftelijke hoorzitting' zonder voorwerp is. Men kan het voorstel van Vlaams Belang amenderen en dan kan tot de inhoudelijke discussie worden overgegaan.

De heer Caluwé stelt voor dat Vlaams Belang zijn voorstel om hoorzittingen te organiseren intrekt. Dan kan men onmiddellijk starten met de bespreking.

De heer Wymeersch is niet bereid om de vraag om hoorzittingen te organiseren, in te trekken.

In verband met de wijze waarop deze hoorzitting moet worden georganiseerd, verklaart *de heer Voorhamme* dat men consequent dient te blijven met de wijze waarop de onderwerpen totnogtoe in de commissie zijn behandeld. Men moet die lijn gewoon doortrekken. Er zijn een aantal specialisten, betrokken belangengroepen en vertegenwoordigers gehoord bij het begin van de discussie. Het is logisch dat men zich beperkt tot dezelfde groepen die al zijn gehoord. Het is onmogelijk om

de specialisten van OAP nog eens commentaar te laten geven op de teksten omdat die inmiddels in een andere fase rechtstreeks betrokken zijn. Dat betekent dat de havenbesturen, de landbouworganisaties, Natuurpunt, BBL, enzovoort, om advies worden gevraagd. Het is niet logisch om nieuwe groepen aan te schrijven. Men had dat maar de eerste keer moeten doen. Hij stelt voor dat deze instanties wordt gevraagd om binnen de week een schriftelijk advies in te dienen.

De voorzitter stelt vast dat de meerderheid van de commissie het eens is met dit voorstel. De tekst van het voorstel van resolutie van de heer Caluwé c.s. zal worden overgemaakt aan de betrokken instanties met de vraag om commentaar. *De heer Wymeersch* merkt op dat het de vraag van Vlaams Belang was om een schriftelijke bevraging te organiseren over het nieuwe voorstel van resolutie. Als de meerderheid beslist dat er over het voorstel van Vlaams Belang niet wordt gestemd, vraagt hij dat ook dat het VB-voorstel aan de betrokken instanties wordt overgemaakt zodat die zich daarover kunnen uitspreken. *De heer Caluwé* repliceert dat die instanties dat al hebben gedaan. Men kan geen twee hoorzittingen vragen over hetzelfde voorstel van resolutie.

V. Voortzetting van de bespreking van beide resoluties (12 januari 2005)

V.1 Toelichting door de minister bij de regeringsbeslissingen over het dossier van het Schelde-estuarium

Minister Kris Peeters overloopt de belangrijkste elementen in dit dossier tijdens deze regeerperiode. Hij herhaalt dat verschillende instanties en mensen, ook parlementsleden, hard gewerkt hebben aan dit dossier. Hij verwijst onder meer naar ProSes, de Technische Scheldecommissie (TSC) en het Overleg Adviserende Partijen (OAP). Dat is één van de meest grondig bestudeerde en overlegde dossiers sinds 1999, toen beslist is de langetermijnvisie op de ontwikkeling van de Schelde uit te werken. Dat betekent nog niet dat alles in kannen en kruiken is. Hij wil zeker niemand die een bijdrage geleverd heeft over het hoofd zien of miskennen.

Het is bekend dat er op 30 november 2004 een bewindslidenoverleg heeft plaatsgevonden. Op dat overleg waren de Nederlandse ministers Peijs van

Verkeer en Waterstaat en Veerman van Landbouw aanwezig. Er is een akkoord onder de vakministers afgesloten.

In dat akkoord staan zeven conclusies geformuleerd:

- 1) De bewindsliden stellen met voldoening vast dat de vooropgestelde timing voor de uitwerking van de ontwikkelingsschets gehaald werd. Ze drukken hun waardering uit voor het gepresterde werk van de gemeenschappelijke projectorganisatie ProSes.
- 2) De bewindsliden keuren de voorgelegde *conceptbesluiten* van de ontwikkelingsschets goed en leggen ze ter bekrachtiging voor aan hun regeringen op 17 december 2004. De documenten die op deze vergadering van de Vlaamse Regering geagendeerd werden, zijn trouwens overgemaakt aan de commissieleden.
- 3) De bewindsliden uiten ook hun tevredenheid over het bereikte akkoord en streven ernaar om voor eind januari 2005 een memorandum van overeenstemming te sluiten met praktische afspraken over de te volgen procedures en timing voor de uitvoering van de ontwikkelingsschets, met het oog op een samenhangende en voortvarende uitvoering van de projecten, en maatregelen om deze afspraken in juridisch bindende overeenkomsten te verankeren in opvolging van dit akkoord.
- 4) Het vierde element van het akkoord was dat de bewindsliden zich inzetten om het engagement van de betrokken bestuurlijke overheden te verkrijgen voor de uitvoering van de verschillende onderdelen van de ontwikkelingsschets. Dat zijn de provincie Zeeland, maar ook een aantal Vlaamse bestuurlijke overheden.
- 5) Het vijfde punt ging specifiek over de maritieme toegankelijkheid van het kanaal Gent-Terneuzen. Ere-gouverneur Balthazar van de provincie Oost-Vlaanderen en de commissaris van de Koningin van Zeeland hebben een eindverslag opgesteld dat verder besproken wordt in de Technische Scheldecommissie. In het akkoord staat dat de Technische Scheldecommissie de verdere aanpak en een maatschappelijke kosten-batenanalyse van dat verslag zal uitwerken.

- 6) De bewindslieden danken de adviesraad (maatschappelijke kosten-batenanalyse) voor het waardevolle werk, dat nu afgerond is. De bewindslieden ontslaan dan ook de leden.
- 7) Een laatste element van de besprekingen is de verdeling van de kosten. Er is afgesproken dat een ambtelijke commissie zich zal beraden om, op basis van verdelingen in het verleden een voorstel uit te werken.

Na deze vergadering op 30 november 2004 van de vakministers was er ook een vergadering met het OAP, dat zijn unanieme advies aan de bewindslieden heeft overgemaakt. De bewindslieden hebben het OAP en vooral de twee voorzitters gefeliciteerd voor de jarenlange inzet.

De minister heeft, zoals afgesproken *het akkoord tussen de vakministers aan de regering voorgelegd op 17 december 2004*. Zoals gezegd, beschikken de parlementsleden over die teksten, over de ontwikkelingsschets en over de conceptbesluiten waar op 30 november 2004 over gesproken is. Het is belangrijk om te benadrukken dat de reacties op de inspraakprocedure en zeker ook van de landbouwsector door de regering besproken zijn. De regering heeft benadrukt dat het evenwicht tussen de pijlers, ook landbouw, die voorheen onvoldoende belicht is, ook bij het flankerend beleid moet gerespecteerd worden.

De ambtelijke werkgroep had nog geen beslissing genomen over de verdeling van de kosten (de lasten en de lusten). De heer Jan Strubbe, leidend ambtenaar AWZ heeft de belangen van Vlaanderen daar verdedigd tussen 30 november en 17 december 2004.

Nederland nam in december het voorzitterschap van de Europese Unie waar en daarom is de bespreking van het akkoord door de Nederlandse regering uitgesteld naar dit jaar.

De ministers-presidenten van Vlaanderen en Nederland hebben volgende week een ontmoeting, waarbij ook dit dossier op de agenda staat. De timing wordt strak aangehouden.

De minister wijst verder op de suggestie van bepaalde kranten dat er een koppeling zou zijn tussen dit dossier en dat van de IJzeren Rijn en de HSL-lijn. Hij verklaart dat hij de Nederlandse

minister van Verkeer en Waterstaat Karla Peijs er duidelijk op gewezen heeft dat er geen formele koppeling kan zijn, omdat beide andere dossiers federale materie zijn. Hij heeft wel vastgesteld dat een aantal dossiers zoals de HSL-lijn zeer moeilijk liggen in Nederland.

V.2 Vragenronde

De heer Frans Wymeersch merkt op dat de verslaggever niet aanwezig is en stelt voor de heer Jan Penris als bijkomende verslaggever aan te duiden. De voorzitter gaat hiermee akkoord.

De heer Frans Wymeersch vraagt hoe de principiële regeringsbeslissing nu verder zal worden geconcretiseerd en ingevuld. Hij vindt dat het nu tijd is om te handelen.

Hierop antwoordt *de minister* dat alles op zijn tijd moet komen. De principiële beslissing, de ontwikkelingsschets 2010, is erg belangrijk en vergt veel tijd. De timing hiervoor werd volledig gerespecteerd. Vlaanderen kan alleen maar hopen dat Nederland volgt. Er is nog niet echt een reden om ongeduldig te worden, hoewel het duidelijk is dat de datum waarop echt in actie moet geschoten worden nadert. Nederland moet nu wel snel zijn principiële beslissing gaan nemen.

Een tweede stap, aldus minister Peeters, is de beslissing over wie wat zal betalen. Maar dat hierover nog geen duidelijkheid is, staat een beslissing niet in de weg. Nederland zal heel snel tot een akkoord moeten komen, maar Nederland heeft al laten weten dat men het dossier van de HSL-lijn belangrijker vindt dan de uitdieping van de Westerschelde.

Na de verdeling van de kosten volgt dan als derde element de invulling van de aspecten natuur en veiligheid. Desbetreffend is de afspraak dat men in juli 2005 concrete stappen zal zetten.

Omdat hij dit dossier erg belangrijk en gevoelig vindt, stelt minister Peeters voor regelmatig zelf verslag uit te brengen in het parlement en deze commissie. Hij streeft naar een maximale consensus en een zo groot mogelijk maatschappelijk draagvlak.

De heer Marc van den Abeelen, voorzitter, meldt dat bij een bezoek van een Nederlandse delegatie van

de parlementaire commissies Rijkswaterstaat en Economie&Financiën aan de federale Kamer ook een gesprek over het Schelde-estuarium gepland was, maar dat hij dit punt bij de Voorzitter van de Kamer liet schrappen. Hij vraagt zich af of de Nederlanders deze bespreking te goeder of te kwader trouw geagendeerd hadden. Toevallig of niet was ook een gesprek over de HST-lijn voorzien.

De voorzitter wil weten of Nederland nu uiteindelijk de lange of de ingekorte trajectprocedure zal volgen.

De minister vindt het niet belangrijk of het om de korte of de lange trajectprocedure gaat: feit is dat de eerste spadesteek voorzien is in 2007. Dat zal niet alleen voor Nederland, maar ook voor Vlaanderen een heksentoer worden. Toch moet deze timing aangehouden worden.

De heer Jos De Meyer gaat in op de suggestie van de minister om deze commissie geregeld te informeren. Hij zou het betreuren zijn informatie uit de pers te moeten krijgen. Hij vraagt op die infosessies geen timing te plakken, maar ze te organiseren telkens er een belangrijke beslissing genomen wordt. De minister gaat hiermee akkoord.

De heer Frans Wymeersch vraagt opheldering over de verklaring van de minister – voor en na de principiële beslissing van de Vlaamse Regering – betreffende het niet volledig uitsluiten van de mogelijkheid van de bouw van een stormstuw. Toch is daar in de tekst van de regeringsbeslissing zelf niets over terug te vinden. Is dit een vergetelheid? Denkt de Vlaamse Regering nog aan die optie?

Studies hebben aangetoond, aldus *de minister*, dat de bouw van een stormvloedkering zeker niet nodig zal zijn voor 2030: tot dan zijn het geactualiseerde Sigmaplan en de overstromingsgebieden zeker voldoende. Binnen de middellange tijdshorizon is de bouw van een stormstuw dus zeker niet aan de orde. Bovendien toonden de studies ook aan dat een stormstuw geen echte bescherming zou bieden tegen grote overstromingen.

De heren Wymeersch en De Meyer hebben gevraagd of de stormvloedkering dan helemaal niet meer aan de orde is tot 2030. De minister antwoordt dat het huidige voorstel volgens hem voldoende waarborgen biedt tot 2030. Hij is wel van oordeel dat het idee van een stormvloedkering niet

helemaal mag worden verlaten. Men moet wel bedenken dat er een kostenplaatje aan verbonden is.

De heer Bart Martens verklaart dat de opstellers van het voorstel van resolutie uitgaande van de meerderheid op basis van de maatschappelijke kosten-batenanalyse van het geactualiseerd Sigmaplan hebben vastgesteld dat de stormvloedkering op korte en op middellange termijn geen optie is. Tot 2030 zou de stormvloedkering immers één van de duurste opties zijn om het Scheldebekken tegen overstromingen te beveiligen. In het kader van de Ontwikkelingsschets 2010 wordt er dan ook gekozen voor het scenario waarbij in het buitengebied ruimte wordt gecreëerd voor de rivier en in stedelijk gebied de dijken worden verhoogd. Als de stijging van de zeespiegel onder invloed van de opwarming van de aarde verder gaat en de getijdengolf sneller het estuarium inrolt, dan zullen de huidige maatregelen misschien onvoldoende zijn om het risico op overstromingen tot een maatschappelijk aanvaardbaar peil terug te dringen. In het voorstel van resolutie staat dat er dan opnieuw verschillende opties zijn om die extra risico's in te dijken, namelijk de bouw van een stormvloedkering en bijkomende overstromingsgebieden. Daartoe moeten bewaarende maatregelen worden genomen.

De heer Ludwig Caluwé is het daarmee eens. De resolutie vraagt dat de regering nu reeds nadenkt over de periode na 2030. Als de nood toch groter wordt, moeten we daarop voorbereid zijn.

Minister Kris Peeters verklaart dat elk goed beleid toekomstgericht is. Voor zijn bevoegdheden is dat terug te vinden in de beleidsnota. Hij is het ermee eens dat men niet tot 2030 moet wachten om de studie over de bouw van de stormvloedkering aan te vatten. Als het Scheldepeil door de opwarming van de aarde sneller zou stijgen, dan moeten er uiteraard acties worden ondernomen. Hij benadrukt nogmaals dat het huidige plan voldoende garanties biedt. Hij hoopt dat de opwarming van de aarde niet zo snel zal gaan dat er spoedig over de stormvloedkering moet worden nagedacht.

V.3 Voortzetting van de bespreking van de beide resoluties

V.3.1 Algemene opmerkingen

De heer Frans Wymeersch had begrepen dat de minister een toelichting zou geven over de stand

van zaken, eerste luik en dat daarna de bespreking over de voorstellen van resolutie volgde. De hoofdindieners hebben de beide voorstellen van resolutie al toegelicht. Hij meent dat men nu in debat kan gaan over de inhoud en eventueel ook over de opportuniteit van de voorstellen van resolutie. Gezien de ontwikkelingen moeten die misschien enigszins worden bijgeschaafd. Bepaalde elementen erin zijn immers achterhaald.

De heer Ludwig Caluwé stelt dat het gefilibuster van het VB ertoe geleid heeft dat men er niet in geslaagd is een voorstel van resolutie in de commissie goed te keuren vóór de besluitvorming van de regering. Nu zijn er in het voorstel van resolutie een aantal zaken die betrekking hebben op de besluiten van de regering en andere op de uitvoering. Volgens hem is het niet eenvoudig die uit elkaar te houden. Hij herinnert de commissieleden eraan dat de minister dit dossier zo belangrijk vindt dat hij alle verdere stappen zeer nauwgezet wil toelichten. Hij meent dat het niet veel zin heeft om te stemmen over iets wat al beslist is. Indien de VB-fractie haar voorstel van resolutie intrekt, zal de meerderheid dat ook doen.

De heer Jan Penris zet zich af tegen het gebruik van de term gefilibuster. Hij wijst er de commissieleden op dat zijn fractie een voorstel van resolutie heeft neergelegd op 7 oktober 2004. Het feit dat dit voorstel van resolutie nog niet gestemd werd, heeft niet zozeer te maken met de werkwijze van zijn fractie als met de inspanningen van de meerderheid om de stemming uit te stellen.

De heer Ludwig Caluwé bevestigt dat het Vlaams Belang het initiatief heeft genomen om een voorstel van resolutie in te dienen. Op grond daarvan heeft de meerderheid hoorzittingen gevraagd. Als resultaat van deze hoorzittingen werd door de meerderheid een voorstel van resolutie ingediend. Dan vond het VB het nodig daarover opnieuw een adviesprocedure (schriftelijke bevraging) te organiseren. Daarom heeft de commissie niet tijdig deze beide voorstellen van resolutie kunnen behandelen en stemmen.

De heer Frans Wymeersch stelt vast dat de heer Ludwig Caluwé bereid is zijn voorstel van resolutie in te trekken. *De heer Ludwig Caluwé* preciseert dat hij aan het VB vroeg om dat te doen. *De heer Frans Wymeersch* is het ermee eens dat zowel het VB als de meerderheid hun voorstel van resolutie zouden kunnen intrekken. Hij meent echter dat

men beter het voorstel van resolutie van het VB had geamendeerd. Dan zou het nu ook al gestemd zijn in het Vlaams Parlement. Hij kan begrijpen dat de heer Ludwig Caluwé zijn voorstel van resolutie intrekt omdat het niet meer actueel is. Het VB daarentegen houdt zijn voorstel van resolutie, dat lichtjes zal geamendeerd worden, aan. *De heer Ludwig Caluwé* repliceert dat de meerderheid haar voorstel van resolutie in dat geval ook zal aanhouden. Ook de meerderheid zal haar voorstel amenderen.

De heer Frans Wymeersch stelt dat de meerderheid soms verwarrende signalen uitzendt. Bij het begin van de debatten verklaarde de heer Jos De Meyer, en dit zowel in het Vlaams Parlement als in de media, dat hij er alles zou aan doen om de minister en de leden van deze commissie tot een plaatsbezoek te bewegen. Zo zouden ze zich kunnen vergewissen van de situatie op het terrein en zouden met alle betrokkenen van gedachten kunnen wisselen. Voor zover hij weet, heeft de commissie echter geen plaatsbezoek gedaan, al kunnen individuele parlementsleden dat wel hebben gedaan. Hij neemt ook aan dat de minister dat wel heeft gedaan.

De heer Jos De Meyer stelt dat het niet is omdat de heer Frans Wymeersch het niet gemerkt heeft, dat het niet gebeurd is. Hij voelt zich niet verplicht om zich te verantwoorden tegenover de heer Frans Wymeersch. *De heer Wymeersch* stelt vast dat de commissie als dusdanig niet heeft gedaan wat de heer Jos De Meyer heeft gevraagd.

De voorzitter verduidelijkt dat men al weken of zelfs maanden aan het onderhandelen is met de Tweede Kamer in Nederland om te samen met de Nederlandse Commissie voor Verkeer en Waterstaat een werkbezoek te organiseren. Tot hiertoe hebben de Nederlanders verstek laten gaan. Hij zal blijven aandringen en dan kan men alsnog gaan kijken. Vermits men maandelijks zal worden ingelicht over de vooruitgang in de onderhandeling, is het plaatsbezoek niet overbodig, maar het moet wel samen met de Nederlanders gebeuren. Verder deelt de voorzitter mee dat de ingediende amendementen op de twee voorstellen van resolutie (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 138/3* en *Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 69/4*) een actualisering zijn. Ze houden ongeveer hetzelfde in: men vraagt aan de regering een memorandum. Het amendement van de meerderheid wijzigt het opschrift van het voorstel van resolutie.

V.3.2 *Bespreking van de Groen! - amendementen*

De heer Rudi Daems sluit zich aan bij datgene wat de minister in de inleiding heeft gezegd, met name dat ProSes een voorbeeld is van een vrij breed en diepgaand proces van een multidisciplinaire aanpak. Hij hoopt dat een dergelijke aanpak bij andere grote projecten ook zal gebeuren. De manier waarop de maatschappelijke kosten-batenanalyse en het plan zijn verlopen, is een voorbeeld voor toekomstige projecten. De resolutie die een aantal jaren geleden is goedgekeurd, heeft mee de basis gelegd voor die aanpak, ook vooral voor het bijna gelijktijdig uitwerken – zeker in de studiefase – van de toegankelijkheid, de veiligheid en de natuurlijkheid. In die zin kan Groen! zich voor een groot gedeelte terugvinden in het voorstel van resolutie van de meerderheid, maar zijn fractievoorzitter, de heer Jos Stassen heeft toch vier amendementen (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 138/2*) ingediend die de heer Daems kort zal toelichten.

Het eerste amendement is een vraag om verduidelijking over de integrale aanpak. Het is belangrijk dat alle uitvoeringsprojecten voor de vier poten gelijktijdig gebeuren. De formulering in het voorstel van de meerderheid is iets te vaag. Er is sprake van een gelijktijdigheid van beslissing. Dat is op zich een goede zaak. Wat betreft de gelijktijdigheid van de uitvoering staat in het voorstel evenwel een meer cryptische formulering.

Het tweede amendement heeft betrekking op de stormvloedkering. Groen! vindt dat een onbetaalbaar, technisch weinig haalbaar project met verregaande ecologische gevolgen. Een stormvloedkering veronderstelt nog altijd overstromingsgebieden stroomopwaarts om het waswater op te vangen en is dus eigenlijk maar een gedeeltelijk antwoord op de problematiek. In die zin is het positief om te horen dat de meerderheidsfracties en ook de regering daarvan geen optie maakt voor de eerstkomende jaren.

Het derde amendement betreft de verdiepingsdiscussie. Groen! heeft de goedkeuring gegeven aan de verdieping van de Schelde tot 13,1 meter, uiteraard als aan de flankerende voorwaarden, de mitigerende voorwaarden, de gelijktijdigheid van uitvoering van de verschillende onderdelen van de langetermijnvisie is voldaan. Het voorstel van resolutie zet een stap te ver door te stellen om nu al stilaan het debat te gaan voeren over een verdere

verdieping van de Schelde, terwijl de voorwaarden van de verdieping tot 12,8 of 13,1 meter nog niet zijn ingelost en er anderzijds eenzijdig afspraken zouden worden doorbroken met Nederland. Verder zijn er ook grenzen aan wat het Schelde-estuarium aankan. Ook de landbouw zal bij een verdere verdieping het slachtoffer worden.

Het laatste amendement betreft een vraag om verduidelijking over het flankerende beleid van de landbouw, met name de vraag om uitdrukkelijk de verbintenis op te nemen om het decreet op de grondenbank zo snel mogelijk goed te keuren.

Als reactie op de amendementen van Groen! op het voorstel van resolutie uitgaande van de meerderheid, verklaart *de heer Ludwig Caluwé* dat de gelijktijdigheid in de besluitvorming nuttig is, maar dan men er vertrouwen in moet hebben dat datgene wat wordt beslist, ook wordt uitgevoerd. Als men een gelijktijdigheid in de uitvoering gaat opnemen, komt men tot nutteloze koppelingen. Men dient noch het natuurbeleid, noch de veiligheid, tegen overstromingen, noch de toegankelijkheid, door in de uitvoering nutteloze koppelingen op te nemen. Het is geen gezonde manier van werken dat eerst bijvoorbeeld de Schelde moet worden verdiept, vooraleer men natuurprojecten kan realiseren. Alles in de uitvoering moet afzonderlijk worden bekeken en zijn eigen traject kunnen volgen.

De heer Rudi Daems stelt dat er inderdaad geen nutteloze koppelingen moeten worden gemaakt. Als men in 1995 of 1996 een gelijktijdigheid had opgenomen en effectief de werken aan het Deurganckdok en het Verrebroekdok had uitgevoerd, evenals bijvoorbeeld de aanleg van het overstromingsgebied in Kruibeke, dan had men een aantal onaangename gebeurtenissen kunnen vermijden. Om die reden is in het zogenaamde validatiedecreet gelijktijdigheid als principe opgenomen. Men moet proberen de gelijktijdigheid nu ook in te voeren. Het moeten inderdaad geen nutteloze koppelingen zijn, maar het gaat om een bekommernis om er gelijktijdig werk van te maken. Als de middelen beperkt zijn, moeten de zachte functies meestal het onderspit delven.

De heer Ludwig Caluwé stelt hem gerust. Uit het Deurganckdokverhaal werden lessen getrokken en men zal die fout geen twee keer maken. Waar Europa juridisch gelijktijdigheid eist, zal die ook plaatsvinden.

De heer Bart Martens bevestigt dat de ontwikkelingsschets een volledig deel over natuurprojecten bevat. Er is daarin sprake van een basispakket, waarvan al een reeks projecten concreet benoemd is, maar verder is ook beslist dat bij de actualisering van het Sigmaplan een aantal van de bijkomende overstromingsgebieden een natuurinvulling zullen krijgen. Alleen is nu nog niet bekend waar en hoe die gebieden zullen worden ingericht. In het voorstel van de meerderheid staat dat een aantal projecten uit het basispakket al in 2007 moet gerealiseerd worden, maar het is praktisch onmogelijk om in dat jaar al het hele onderdeel natuur van de ontwikkelingsschets te verwezenlijken. Het amendement van Groen! spreekt ten onrechte over natuurcompensatie. In de ontwikkelingsschets gaat men immers uit van pro-actieve natuurontwikkeling door een integrale aanpak van toegankelijkheid, natuurlijkheid en veiligheid. Als men van die robuuste natuurontwikkeling van tevoren werk maakt, heeft verdieping geen significante negatieve effecten en is er dus ook geen compensatie nodig. Artikel 6, lid 4, van de habitatrichtlijn is hier dus niet aan de orde.

V.3.3 De problematiek van de stormvloedkering

Als replik op het 2de amendement van Groen! merkt *de heer Ludwig Caluwé* op dat de meerderheid veiligheid dermate belangrijk vindt, dat ze de passage over de stormvloedkering bewust in haar voorstel heeft gehouden. Alle mogelijkheden moet open blijven en onderzocht worden.

Mevrouw Marleen Van den Eynde is het eens met het behoud van de stormvloedkering in het voorstel van resolutie. De heren Caluwé en Martens merkten wel op dat dit de duurder optie is en daar is zij het niet mee eens. Hoeveel duurder is de stormvloedkering volgens de meerderheidsfracties? Maakte men eigenlijk wel de vergelijking met de kostprijs van de verschillende soorten overstromingsgebieden? *Mevrouw Van den Eynde* deed het in elk geval en kwam daarbij tot de conclusie dat de stormvloedkering juist goedkoper is.

De heer Bart Martens repliceert dat VITO tijdens de maatschappelijke kosten-batenanalyse ten behoeve van de ontwikkelingsschets, tot de vaststelling kwam dat de terugverdientijd van de stormvloedkering veertig jaar is en die van een gecontroleerd overstromingsgebied bijvoorbeeld maar veertien

jaar. Dat is een aanzienlijk verschil. Volgens hetzelfde lid toonden de hoorzittingen aan dat men zich gerust op de VITO-studie kan verlaten en dat de stormvloedkering dus zeker de duurste optie is. Maar het voorstel van de meerderheid wil tegelijk alle opties voor de toekomst openlaten. Om het hoofd te kunnen bieden aan eventueel toenemend overstromingsgevaar, mag men niets uitsluiten. Vandaar deze bewarende maatregelen.

De heer Jos De Meyer wijst op de verschillen tussen de drie voorstellen en amendementen. Groen! stelt voor om de stormvloedkering te schrappen, Vlaams Belang wil haar bouw op korte termijn niet uitsluiten en de meerderheid kiest voor bewarende maatregelen en een volwaardig onderzoek van alle opties. Het lid wil voorts weten wat hij zich precies moet voorstellen bij het pleidooi van VB voor de koppeling van de verdieping aan de actualisering van het Sigmaplan en het slibdossier. Welke concrete maatregelen stelt VB voor?

V.3.4 Verduidelijking van het voorstel van resolutie van de meerderheid

De heer Jan Penris zou graag van de indieners van het voorstel van de meerderheid enkele toelichtingen krijgen omdat bepaalde passussen niet duidelijk zijn. Wat betreft de natuurlijkheid vraagt de meerderheid om in overleg te treden met de Europese Commissie. Hij vraagt aan de minister of dat nog altijd niet is gebeurd en wat de reden daarvan is. Binnen welke termijn zal het overleg eventueel plaatsvinden?

Aan de indieners vraagt hij verduidelijking over de investering in robuuste natuurontwikkeling. Wat houdt dat in?

Verder is de vraag wat 'pro-actief inspelen met oplossingen op nautisch beheersgebied' betekent? Wat zijn dat voor oplossingen?

Wat de besluitvorming betreft, heeft de meerderheid gevraagd om in het kader van een verdrag of van een andere juridische vastlegging van de uitvoering van de schets dwingende afspraken te maken. De vraag is welke andere juridische vastleggingen er buiten een verdrag zijn, tenzij een memorandum misschien. Hij betreurt dat niet expliciet wordt verwezen naar de internationaal rechterlijke rechten, namelijk het Scheidingsverdrag en de no-

tulen van het Congres van Wenen, die argumenten bevatten die sterker zijn dan alle vogel- en habitatrichtlijnen.

Minister Kris Peeters stelt met betrekking tot het overleg met de Europese Commissie dat het meer in het bijzonder gaat over het principe van de ‘habitat-banking’. Dat is een interessant gegeven. Eerst moet beantwoord worden hoe de Europese Commissie naar het principe van speciale beschermingszones van de vogel- en habitatrichtlijn kijkt. De minister heeft daarover gesproken met zijn Nederlandse collega en er zijn nu ‘voorzichtige contacten’ met de Europese Commissie om een en ander te toetsen. Als Nederland ook het principe aanvaardt, zal het overleg met de Europese Commissie nadrukkelijker worden gevoerd. Het is heel belangrijk om daarover snel duidelijkheid te krijgen. *De heer Jan Penris* vraagt wat hij zich moet voorstellen bij voorzichtige contacten. *Minister Kris Peeters* zegt dat men eerst links en rechts moet toetsen of het principe aanvaard zal worden en wat de reactie kan zijn. Het is belangrijk dat op deze vraag een goed antwoord komt en daar doet hij al het mogelijke voor. Hij zal de commissieleden graag op de hoogte houden van de resultaten van deze voorzichtige contacten.

Ten aanzien van de heer Jan Penris verklaart *de heer Ludwig Caluwé* dat men de toenemende schaalvergroting in het scheepvaartverkeer in de eerste plaats wil benaderen met nautische maatregelen. Thans is het immers zo dat bepaalde grote schepen, die perfect de Schelde kunnen opvaren, om veiligheidsredenen beperkingen krijgen opgelegd, terwijl het inmiddels zo is dat men de veiligheid kan garanderen met geringere beperkingen. Zo heeft men onlangs al de kielspeling van anderhalve meter, die gold voor de hele Westerschelde, teruggebracht. Het is dus de bedoeling om grotere schepen op de Westerschelde toe te laten met nog meer soortgelijke maatregelen, voor een volgende vraag om verdieping aan de orde komt.

De heer Jan Penris merkt op dat men in Rotterdam aan ‘slijkschuiven’ doet. Heel grote schepen worden de haven binnengesleept met kielspeling nul. Laat het voorstel van de meerderheid die optie open of gaat dat te ver? *De heer Ludwig Caluwé* antwoordt dat de nautische oplossingen niet zodanig technisch worden ingevuld. Hij wijst erop dat hierover nog met Nederland moet onderhandeld worden en dat gaat moeilijker als men alles al tot in de puntjes heeft vastgelegd.

De heer Ludwig Caluwé omschrijft de term robuuste natuurontwikkeling, die aan de ontwikkelingsschets is ontleend, als datgene wat op dat vlak voor Europa noodzakelijk, aanvaardbaar en voldoende is.

Wat de overeenkomst met Nederland betreft, zegt het lid dat niet alles in het verdrag zelf kan worden opgenomen, maar dat sommige aspecten zullen worden vastgelegd in meer ondergeschikte juridische afspraken.

V.3.5 Landbouw als vierde pijler

De heer Jos De Meyer wijst er op dat alleen in het voorstel van de meerderheid de landbouw als vierde pijler wordt erkend naast toegankelijkheid, natuurlijkheid en veiligheid. In het voorstel van Vlaams Belang wordt alleen duidelijkheid gevraagd over de effecten voor de landbouwsector, terwijl de meerderheid daarnaast nog zes andere elementen opneemt in haar voorstel.

De heer Frans Wymeersch reageert met de opmerking dat de heer Jos De Meyer correct en volledig moet lezen en citeren. In het voorstel van resolutie van Vlaams Belang staat meer over landbouw dan wat het lid suggereerde. Er is namelijk naast de duidelijkheid ook sprake van het maximale kwantitatieve en kwalitatieve behoud van het landbouwareaal in de regio en zo nodig flankerende maatregelen. Boerenbondvoorzitter de heer Devisch zei tijdens de hoorzitting duidelijk dat de landbouwsector niet meegaat in de voorgestelde plannen omdat hij niet akkoord gaat met verdere voorafnames op de afbakening van het agrarisch gebied. De meerderheid gaat daar in haar voorstel van resolutie aan voorbij: het voorstel impliceert dat er sowieso voorafnames moeten gebeuren. De heer Frans Wymeersch stelt met enig genoegen vast dat de meerderheid terzake een tactische blunder heeft begaan: haar leden kunnen zich bij deze stemming niet onthouden, in tegenstelling tot in het verleden.

V.3.6 Resolutie van het VB versus resolutie van de meerderheid

De heer Wymeersch vindt dat de verschillen tussen beide voorstellen van resolutie vrij duidelijk zijn. Het voorstel van resolutie van Vlaams Belang is

beknopt, duidelijk en volledig. Het vraagt dat het Vlaams Parlement zich houdt aan het Schelde-uitdiepingsscenario dat het zelf heeft voorgesteld; een maximaal kwantitatief en kwalitatief behoud van het landbouwareaal; het maximale woon- en leefcomfort en de nodige rechtszekerheid voor alle bewoners in de betrokken regio.

Het voorstel van resolutie van de meerderheid daarentegen is heel ingewikkeld omdat het een compromis is waarin elke fractie uit de meerderheid wel iets vindt dat haar genoegdoening biedt. Die onduidelijkheid zal als een boemerang in het gezicht van de meerderheid terugkomen: vroeg of laat gaan CD&V en sp.a de resolutie verschillend interpreteren. De heer Wymeersch vindt dit dossier te belangrijk voor onduidelijkheid.

Volgens dezelfde spreker is het voorstel van resolutie van het Vlaams Belang trouwens volledig in overeenstemming met het standpunt van iedereen die door de commissie gehoord is. Iedereen is het erover eens dat de uitdieping van de Schelde primeert en dat de veiligheid moet worden gegarandeerd. Wat dat laatste betreft, gaat het Vlaams Belang evenwel niet akkoord met de meerderheid, die nog een studie wil over de stormstuw. Daar zijn al genoeg studies en kostenberekeningen over gemaakt. De meerderheid wil alleen nog studeren omdat er fracties zijn die niet van een stormstuw moeten weten. Het Vlaams Belang wil een korte round-up laten volgen door een principebeslissing. Het sluit de bouw van een stormstuw op middellange of zelfs korte termijn niet uit.

Wat de natuurlijkheid betreft, is uit de hoorzittingen duidelijk gebleken dat er geen compenserende maatregelen nodig zijn voor de Schelde-uitdieping of de veiligheid. De meerderheid van de meerderheid is het daar trouwens ook mee eens. Maar men heeft de noodzaak van veiligheidsmaatregelen misbruikt om de factor natuurlijkheid te beklemtonen. CD&V moet beseffen dat heel dit proces nog tot stand is gekomen in een politieke periode waarin men nog enigszins anders over natuurlijkheid dacht. Minister Peeters zelf ziet duidelijk een breuklijn tussen vroeger en nu. Zijn pragmatische aanpak krijgt de steun van het Vlaams Belang. Maar de CD&V-fractie torst de erfenis uit het verleden en volgt blijkbaar zijn eigen minister niet. Vlaams Belang wil geen landbouwgrond opofferen of de veiligheid van de bewoners op de helling zetten enkel en alleen omwille van de natuurlijkheid.

De heer Frans Wymeersch roept de meerderheid en vooral de CD&V-fractie op om zijn voorstel van resolutie te steunen.

De heer Jos De Meyer geeft toe dat het voorstel van resolutie van de meerderheid, van wie de drie partijen een verschillend uitgangspunt hebben, een compromis is. Dat is niet schandelijk maar onvermijdelijk. De spreker wijst er trouwens op dat de heren Wymeersch en Penris elkaar herhaaldelijk hebben tegengesproken over de ontwikkeling van de Antwerpse haven.

Volgens de heer Jos De Meyer zijn de landbouworganisaties het eens met het voorstel van resolutie van de meerderheid, dat trouwens heel nauw aansluit bij het laatste OAP-overleg, waar de landbouworganisaties bij betrokken waren.

De start van dit dossier was een resolutie over natuurlijkheid, veiligheid en toegankelijkheid, die enkele jaren geleden door een overgrote meerderheid van het Vlaams Parlement is goedgekeurd: door alle meerderheidsfractie, de voltallige fractie van het Vlaams Belang en de meeste leden van CD&V. De heer Jos De Meyer was toen de woordvoerder van enkele CD&V'ers die zich onthouden hebben, omdat de landbouw in de resolutie niet aan bod kwam. Hij raadt de heer Frans Wymeersch aan nog eens na te lezen wat hij toen heeft goedgekeurd.

De heer Frans Wymeersch wijst er op dat de meerderheid niet uit drie maar uit vijf verschillende strekkingen bestaat. Daardoor is het inderdaad geen sinecure om op één golfengete te zitten. *De heer Ludwig Caluwé* repliceert dat de meerderheid er toch in slaagt om, ook over de moeilijke problemen, een zeer gedetailleerd voorstel van resolutie uit te werken, terwijl die van het Vlaams Belang alleen wat algemeenheden bevat.

De heer Frans Wymeersch stelt vast dat zijn fractie in september 2004 het debat heeft aangezwengeld met een – door het Bureau onontvankelijk verklaard – interpellatieverzoek. Begin oktober heeft zijn fractie een voorstel van resolutie ingediend. Pas vorige week zaterdag heeft hij het gedrukt stuk gekregen van het voorstel van resolutie van de meerderheid: zolang heeft het geduurd om tot overeenstemming te komen.

De heer Frans Wymeersch richt zich vervolgens tot de heer De Meyer, die verklaard heeft dat de meer-

derheid het voorstel van resolutie zal goedkeuren omdat het zekerheid biedt. Vroeger trad de heer De Meyer, tot genoegen van de spreker, vaak met instemming van zijn fractieleider als cavalier seul op, wellicht om een bepaalde stand binnen CD&V uit de wind te zetten. De heer Wymeersch verwittigt de heer De Meyer dat hij dit voorstel van resolutie geregeld zal vergelijken met de eigenlijke toestand.

De heer Jos De Meyer repliceert dat hij dat zelf zal doen, kritisch, wanneer het hem best uitkomt en zeker nooit op vraag van de heer Wymeersch.

De heer Frans Wymeersch licht zijn amendement (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 69/4*) toe. De zinsnede “een te nemen beslissing” wordt vervangen door “de invulling van het memorandum met Nederland” omdat de regering al beslist heeft.

VI. Stemmingen

De amendementen (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nrs. 69/2 en 69/4*) en het voorstel van resolutie van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering worden met 13 stemmen tegen 7 verworpen.

Daarop kondigt de heer Wymeersch aan dat zijn fractie de vergadering zal verlaten. Omdat er onvoldoende leden aanwezig zijn om het quorum te hebben, wordt de vergadering een vijftal minuten geschorst.

Het amendement van de meerderheid (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 138/3*) wordt unaniem met 16 stemmen aangenomen.

Het amendement van Groen! (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 138/2*) wordt unaniem met 16 stemmen verworpen.

Het geamendeerde voorstel van resolutie wordt unaniem met 16 stemmen aangenomen.

De verslaggevers,

Annick
DE RIDDER
Jan PENRIS

De voorzitter,

Marc
VAN DEN ABEELEN

**TEKST AANGENOMEN
DOOR DE VERENIGDE COMMISSIES**

**Voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé
en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline
Gennez, en de heren Jan Peumans, Jos de Meyer
en Bart Martens betreffende de besluitvorming
rond en uitvoering van het project
ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium**

Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse Regering om, zoals dit reeds gebeurd is in de beslissing van 17 december 2004, bij de verdere uitvoering van het beleid rekening te houden met volgende principes:

- betreffende de gemeenschappelijkheid en de integraliteit:
 - 1° via een integraal besluit over de projecten en maatregelen in de ontwikkelingsschets 2010, de samenhang bij de realisatie van het streefbeeld opgenomen in de langetermijnvisie 2030 voor het Schelde-estuarium te garanderen;
 - 2° vanuit het oogpunt van de integraliteit als taakstelling, in 2007 de verruiming aan te vatten en, na overleg met alle actoren, een aantal veiligheids- en natuurprojecten in te richten, inclusief het bijbehorende flankerende beleid voor de landbouw;
 - 3° de onzekerheid voor de landbouw en het bedrijfsleven weg te nemen door in de eerste plaats duidelijkheid te scheppen over de benodigde oppervlakte en gebieden voor de invulling van de instandhoudingsdoelstellingen en de veiligheidsdoelstellingen, en door in de tweede plaats een flankerend beleid voor de betrokken gebieden en hun omgeving vast te stellen;
 - 4° de intensieve grensoverschrijdende contacten op het vlak van toerisme, scholing, gezondheidszorg en dergelijke te blijven ondersteunen en waar mogelijk te versterken;
 - 5° daarbij in het bijzonder aandacht te hebben voor de economische cohesie van de Schelderegio en het belang van een samenhangen-
- de uitbouw van de economische infrastructuur;
- betreffende de veiligheid op het vlak van overstromingen:
 - 1° de besluitvorming over het Sigmaplan snel af te ronden en daarbij meer duidelijkheid te geven over de veiligheids- en natuurontwikkelingsprojecten in Vlaanderen, binnen een geïntegreerde ruimtelijke visie voor het Scheldegebied en in samenspraak met alle belanghebbenden;
 - 2° in de ontwikkelingsschets 2010 uit te gaan van een bescherming tegen overstromingen op basis van een geactualiseerd Sigmaplan, met name door dijkverhogingen en ruimte voor de rivier;
 - 3° bewarende maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat in de toekomst de keuze voor de bouw van een stormvloedkering of voor andere aanvullende ingrepen, wegens de toegenomen overstromingsrisico's (bijvoorbeeld door de stijging van de zeespiegel, enzovoort) mogelijk blijft en die opties volwaardig te onderzoeken;
 - 4° bij de selectie van projecten, rekening houdend met een landbouweffectstudie, win-win-situaties op het vlak van veiligheid en natuurlijkheid na te streven;
- betreffende de externe veiligheid bij de ruimtelijk-economische ontwikkelingen die relevant zijn voor de externe veiligheid, overeenkomstig de tekst van het Veiligheidsmemorandum, steeds de mogelijke risico's in beeld te brengen;
- betreffende de natuurlijkheid:
 - 1° in overleg te treden met de Europese Commissie om na te gaan in hoeverre de gehanteerde methodologie voor de bepaling van de instandhoudingsdoelstellingen en de voorstellen voor de invulling van die doelstellingen, noodzakelijk, aanvaardbaar en voldoende zijn om te beantwoorden aan de Europese vogel- en habitatrichtlijnen, en in dat kader na te gaan in welke mate de natuurprojecten die eventueel niet als absoluut noodzakelijk beschouwd worden, later als

natuurcompensatieproject voor toekomstige ingrepen mogen worden beschouwd (principe van habitat-banking);

2° de toetsing aan de Europese vogel- en habitatrichtlijnen als leidend gegeven te beschouwen voor wat er op het vlak van de natuurlijkheid moet gebeuren;

3° daartoe dringend werk te maken van de opmaak van instandhoudingsdoelstellingen voor de speciale beschermingszones in en om het Schelde-estuarium en een beslissing te nemen over het basispakket inzake natuurontwikkeling;

4° in afwachting van de formele vaststelling van definitieve instandhoudingsdoelstellingen op korte termijn, onverwijld een algehele beleidsvisie uit te tekenen en tevens een voortschrijdend inzicht op te bouwen waarvan in de loop van het vervolgtraject gebruik kan worden gemaakt;

5° de nadere precieze aanduiding van bijkomende natuurprojecten te doen in samenspraak met de natuur- en de landbouwsector, op basis van de nog vast te stellen instandhoudingsdoelstellingen, en dientengevolge de overzichtskaart bij de ontwikkelingsschets als indicatief te beschouwen;

– betreffende de toegankelijkheid:

1° de nodige maatregelen te nemen zodat de daadwerkelijke verruiming van de Westerschelde en de Beneden-Zeeschelde kan worden gestart in 2007;

2° na overleg te beslissen over de verruiming, en gelijktijdig ook te beslissen over enerzijds mitigerende maatregelen, met name een flexibele stortstrategie en een investering in robuuste natuurontwikkeling, en anderzijds over een scenario met maatregelen om adequaat te kunnen reageren, mochten er onverwacht nog negatieve effecten optreden;

3° in de uitvoeringsfase een inspanning te doen om alsnog de morfologische en ecologische effecten van de voorgenomen verbreding van de vaargeul in de Beneden-Zeeschelde grondig te onderzoeken en het resultaat van

dat onderzoek, indien noodzakelijk, te vertalen in projecten en maatregelen;

4° in het licht van een vraag naar een verdere verruiming dan 13,1 m, pro-actief met oplossingen op nautisch beheersgebied in te spelen op de continue schaalvergroting in het maritieme container- en bulkverkeer. Wanneer die aanpak geen oplossing meer biedt, komt een verdere verruiming dan 13,1 m in beeld. Daarbij wordt voor eenzelfde aanpak gepleit als bij de ontwikkelingsschets 2010, rekening houdend met de nieuwe kennis die de uitvoering van die schets op dat moment heeft opgeleverd en met de noodzaak om in een nieuwe ontwikkelingsschets wel een visie te ontwikkelen op de toekomst van de landbouw in het estuarium, wat in de schets 2010 ontbrak;

– betreffende de landbouw:

1° in de uitvoeringsfase een verdiepingsslag op het gebied van de landbouw te realiseren, in het bijzonder met betrekking tot het onderzoek naar de natuurgebieden die voor de instandhoudingsdoelstellingen noodzakelijk moeten worden aangelegd, de verwachte landbouweffecten, de uitwerking van een flankerend beleid in en rond de betrokken gebieden en een actievere betrokkenheid van de landbouw bij de verdere planvorming en bij de uitvoeringsfase;

2° in de strategische besluiten van de ontwikkelingsschets 2010 een strategisch besluit op te nemen voor het flankerende beleid voor de landbouw in het betrokken gebied en in de omgeving;

3° daarmee de grote onzekerheden en de onduidelijkheid voor de actieve landbouw in het gebied en in de omliggende gebieden weg te nemen en daarmee de grote weerstand te ondervangen tegen de besluiten die in de strategische fase moeten worden genomen;

4° via een landbouweffectstudie na te gaan welke gebieden met de minste schade voor de landbouw kunnen worden aangesneden om te voldoen aan de natuurinstandhoudingsdoelstellingen en de veiligheidsdoelstellingen;

- 5° op basis van de resultaten van de landbouw-effectstudie in kaart te brengen welke flankerende maatregelen moeten worden getroffen in en rond het landbouwgebied waar planvorming voor veiligheid of natuurontwikkeling plaatsvindt, en een borging te garanderen van dat flankerende beleid voor de landbouw;
- 6° bij grondverwerving een compensatiepremie toe te kennen die de gebruiker of pachter in staat stelt de bedrijfsvoering op dezelfde schaal elders voort te zetten en op die manier grondverwerving op basis van vrijwilligheid te stimuleren, rekening houdend met de mogelijke prijsopdrijvende effecten elders wegens inkrimping van het landbouwareaal;
- 7° in gebieden waar gekozen wordt voor gecontroleerde overstromingsgebieden (GOG's) een systeem van vergoedingen uit te werken die de gebruikers van de gronden compenseren voor gronden die ze voor overstroming ter beschikking stellen;
- betreffende het uitvoeringstraject:
- 1° de nodige maatregelen te nemen om de vervolprocedures zo efficiënt en zo snel mogelijk te kunnen doorlopen;
- 2° zo veel mogelijk garanties te geven over het tijdstip van de werken en de verschillende projecten, rekening houdend met een verantwoorde spreiding bij de uitvoering van de projecten, in combinatie met rechtszekerheid over de effectieve uitvoering ervan;
- 3° de belanghebbenden actief te betrekken bij de uitvoering van de projecten en procedures, op basis van afspraken die in een convenant worden vastgelegd;
- betreffende de besluitvorming:
- 1° om in het kader van een verdrag of van een andere juridische vastlegging van de uitvoering van de schets, dwingende afspraken te maken die een voortvarende, samenhangende en breed gedragen uitvoering mogelijk maken;
- 2° de nodige maatregelen te nemen voor een gecoördineerde communicatie met alle belanghebbenden en vooral ook de lokale en intermediaire besturen die gevolgen onderkennen van de projecten uit de strategische besluiten van de ontwikkelingsschets 2010.
-